

Arrest

nr. 95 178 van 15 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart het staatsburgerschap te bezitten van Afghanistan en van Hazara origine te zijn. U geeft aan geboren te zijn in Dai Mehrdad, in district Chake Wardak in de provincie Maidan Wardak en u stelt daar daar hebt gewoond tot uw vertrek naar Groot-Brittanië.

Uw vader was lid van de partij Wahdat. In 1999 werd hij door de Taliban en vermoord. Uw oom stuurde u hierop naar Iran, waar u iets minder dan een jaar zou verblijven. U keerde terug naar Afghanistan. Na uw terugkeer werd u zelf aangevallen door de Talinan. U werd door hen met een stok en Kalashnikovs geslagen op uw handen en rug. U liep hierbij snijwondes op aan uw hand, schouder en

rug. Hierop vertrok u naar Groot-Brittannië. U vroeg er in juni 2002 asiel en kreeg er tijdelijke verblijfsdocumenten. Uiteindelijk kreeg u een negatieve beslissing en op 15 juni 2010 werd u gerepatriëerd naar Afghanistan, waar u werd opgevangen door een team van het Rode Kruis in Kaboel. Nadat u er vernam dat u omwille van uw vader gezocht werd door een zekere Barat, iemand die in de regering zit, besloot u terug te keren naar uw provincie Maidan Wardak. Onderweg naar uw provincie werd u tegengehouden en meegenomen door de Taliban. U was in het bezit van documenten mbt uw repatriëring uit Groot-Brittannië en werd daarom beschuldigd van spionage. De Taliban vroegen u zelfmoordaanslagen te plegen tegen buitenlanders. U werd mishandeld. Anderhalve maand later bent u gevlucht.

In september 2010 reisde u naar Iran. Na een week reisde u verder met de vrachtwagen naar Turkije. Daar hebt u 2, 5 maand verbleven bij uw mokkelaar. Vervolgens reisde u met een vrachtwagen via Griekenland naar Italië. Vanuit Italië reisde u met de trein via Frankrijk verder naar België, waar u op 15 maart 2011 aankwam en nog dezelfde dag asiel vroeg.

U bent niet in het bezit van documenten.

B. Motivering

Na onderzoek van de de door u aangehaalde feiten en de elementen aanwezig in het administratieve dossier dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zo zijn van een geronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in Vluchtelingenconventie. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw verblijfssituatie voor uw komst naar België noch aan uw vluctrelaas.

Er dient immers te worden vastgesteld dat uw verklaringen afgelegd voor de Belgische asielinstanties en uw verklaringen afgelegd voor de Britse asielinstanties volledig verschillend zijn. Zowel wat betreft uw herkomst in Afghanistan als wat betreft de concrete problemen die uw familie zou gekend hebben in Afghanistan doet u namelijk voor de Belgische asielinstanties uitspraken die volledig contradictorisch zijn ten aanzien van uw uitspraken in Groot-Brittannië. Aangaande uw verblijfssituatie stelde u op het CGVS geboren te zijn in en afkomstig te zijn uit het dorp Sinawar in Dai Mehrdad, district Chake Wardak in de provincie Maidan Wardaken. U gaf aan dat u steeds daar hebt gewoond (CGVS, 13/10/2011/ p. 3 en 4 en CGVS, 25/01/2012, p. 2-4). Tijdens uw onderhoud met de Britse asielinstanties stelde u echter geboren te zijn in Golai Motawkala in Kabu en u gaf u aan steeds met uw gezin in Kabul te hebben geleefd (Statement of Mr. H.(...) K.(...), DEU/02/5787). Ook in het paspoort dat aanwezig is in uw dossier van de Britse asielinstanties staat Kabul aangegeven als uw geboorteplaats. Uw reële verblijfssituatie kan derhalve niet worden vastgesteld. Nochtans is deze belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Wat betreft de problemen van uw familie stelde u tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS dat uw vader in 1999 thuis door de Taliban werd meegenomen en vermoord (CGSV, 13/10/2011/ p. 9). Tijdens uw tweede interview voor het CGVS stelde u dan weer niet te weten wie uw vader had meegenomen en had vermoord (CGVS, 25/01/2012, p. 9). Tijdens uw onderhoud met de Britse asielinstanties stelde u echter dat uw vader als chauffeur gewerkt heeft voor de Taliban en in 2001 door troepen van de "gewapende Noordelijke alliantie" werd vermoord (Statement of Mr. H.(...) K.(...), DEU/02/5787).

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te onzeggen. Het feit dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nod aan bescherming.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker

een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsverplichting, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering. Verzoeker tracht vervolgens de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen.

Met betrekking tot de vaststellingen inzake zijn verklaringen die hij heeft afgelegd voor de Belgische en Britse asielinstanties benadrukt verzoeker dat hij niet geboren is in Golai Motwakala, maar in het dorp Sinawar in Dai Mehrdad, provincie Maiden Wardak. Het is inderdaad zo dat verzoeker een tijdje in Golai Motwakala, in de buurt van Kabul heeft gewoond, maar dit was niet zijn geboorteplaats. Dat verzoeker bij de Britse asielinstanties een andere verklaring over zijn geboorteplaats zou hebben afgelegd, kan misschien verklaard worden door de jeugdige leeftijd op het moment van zijn asielaanvraag in Groot-Brittannië. Toen hij zijn asielaanvraag indiende was verzoeker slechts 17 jaar en minderjarig. Hij had toen niemand waarop hij kon terugvallen en wist niet altijd even goed hoe hij de zaken diende aan te pakken. Ook wijst verzoeker erop dat de Afghaanse principes helemaal anders zijn dan onze westerse cultuur. Het is in Afghanistan geen uitzondering dat de mensen daar niet weten hoe oud ze zijn, in welke jaar of op welke dag ze zijn geboren en hun geboorteplaats niet kennen. De vaststelling dat in verzoekers paspoort, aanwezig in het dossier van de Britse asielinstanties, Kabul staat opgegeven als geboorteplaats, kan volgens verzoeker logisch verklaard worden doordat bij iedereen die op de Ambassade van Afghanistan een paspoort kwam aanvragen Kabul als geboorteplaats werd opgeschreven. Waar werd vastgesteld dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd omtrent de dood van zijn vader, stelt verzoeker dat hij tot op de dag van vandaag nog altijd niet weet wie zijn vader heeft vermoord. Verzoeker was geen getuige van de moord en weet ook niet wie hiervoor verantwoordelijk is. Verzoeker heeft zijn eigen theorieën en heeft deze ook kenbaar gemaakt in zijn statement naar aanleiding van de asielaanvraag in Groot-Brittannië. Verzoeker is bij zijn verhoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen volledig eerlijk geweest en heeft aldaar gesteld dat hij niet weet wie zijn vader heeft doodgeschoten.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft en de inhoud van de verleende bescherming en van de materiële

motiveringsplicht, minstens de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering. Verzoeker is afkomstig uit het dorp Sinawar in Dai Mehrdad, district Chake Wardak, provincie Maidan Wardaken. Hij is er geboren en heeft er een groot deel van zijn leven doorgebracht en gewoond. Dat verzoeker bepaalde kennisvragen niet kon beantwoorden doet geen afbreuk aan zijn afkomst. Tot op heden wordt aan de inwoners van de provincie Maidan Wardak de subsidiaire beschermingsstatus toegekend gezien de aanhoudende conflictsituatie. Voorts dient eveneens rekening te worden gehouden met zijn Afghaanse afkomst. De algemene veiligheidssituatie in geheel Afghanistan is op heden nog niet stabiel. Verzoeker citeert vervolgens uit "reisadvies Afghanistan, Koninkrijk België, Buitenlandse Zaken, Buitenlandse handel en ontwikkelings-samenwerking" van 17 augustus 2010, geldig op 14 mei 2012 en voegt dit aan zijn verzoekschrift. Naast het reële risico dat de gewone burger het slachtoffer wordt van het algemeen gewapende conflict in geheel Afghanistan overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) is tevens het risico op mensonwaardige behandelingen in de zin van artikel 48/4, § 2, b) zeer hoog. De broodnodige humanitaire hulp blijft immers beperkt. In het rapport "Afghanistan: Exit vs. Engagement" dat verzoeker aan zijn verzoekschrift, voegt gaat de International Crisis Group in op de toekomstige situatie in Afghanistan als de troepen zich terugtrekken. De vrees dat de terugtrekking van de buitenlandse troepen zal omslaan in een burgeroorlog vindt steun in de huidige veiligheidssituatie, die allerminst stabiel te noemen is.

2.2. De Raad kan geen geloof hechten aan verzoekers beweerde herkomst noch aan zijn asielrelaas. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers verklaringen afgelegd voor de Belgische asielinstanties en zijn verklaringen afgelegd voor de Britse asielinstanties volledig verschillend zijn. Zowel wat betreft zijn herkomst in Afghanistan als wat betreft de concrete problemen die zijn familie zou gekend hebben in Afghanistan legt hij namelijk voor de Belgische asielinstanties verklaringen af die volledig tegenstrijdig zijn met de afgelegde verklaringen in Groot-Brittannië.

2.2.1. Zo verklaarde verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geboren en afkomstig te zijn uit het dorp Spinawar, Dai Mehrdad, district Chake Wardak in de provincie Maidan Wardak. Verzoeker gaf ook aan daar steeds te hebben gewoond (stuk 10, gehoorverslag, p. 3, 4; stuk 4, gehoorverslag, p. 2-4). In het kader van zijn asielaanvraag in Groot-Brittannië verklaarde verzoeker geboren te zijn in Golai Motawkala in Kabul en met zijn gezin in Kabul te hebben geleefd (stuk 24, Statement of H.K, DEU/02/5787). Ook in het paspoort dat aanwezig is in verzoekers dossier van de Britse asielinstanties staat Kabul aangegeven als zijn geboorteplaats. Het voorgaande brengt met zich mee dat verzoekers reële verblijfssituatie niet kan worden vastgesteld.

Waar verzoeker deze tegenstrijdigheden verklaart door te wijzen op zijn jeugdige leeftijd op het moment van zijn asielaanvraag in Groot-Brittannië, dient te worden opgemerkt dat verzoeker op het ogenblik van zijn asielaanvraag in Groot-Brittannië 17 jaar was en aldus bij machte was om correct zijn geboorteplaats weer te geven. Het betoog dat de Afghaanse cultuur inzake het belang van geboortedata en -plaatsen anders is dan de westerse en de mensen aldaar gewoon niet weten hoe oud ze zijn of waar ze geboren zijn, kan geen afbreuk doen aan de gedane vaststellingen. Indien verzoeker niet op de hoogte was van zijn geboorteplaats kon redelijkerwijs worden verwacht dat hij dit dan ook op die manier meedeelt. De Raad stelt echter vast dat verzoeker blijkbaar tot tweemaal toe een geboorteplaats opgeeft. Ook kan worden verwacht dat verzoeker, ongeacht zijn leeftijd, toch kan aangeven waar hij zijn hele leven heeft gewoond. Uit het administratief dossier blijkt duidelijk dat verzoeker voor de Britse asielinstanties verklaarde in Kabul te hebben gewoond, terwijl hij op het Commissariaat-generaal stelt steeds in het dorp Sinawar in Dai Mehrdad, district Chake Wardak in de provincie Maidan Wardak te hebben gewoond. Waar verzoeker aangeeft dat bij iedereen die op de ambassade van Afghanistan een paspoort kwam aanvragen Kabul als geboorteplaats werd opgeschreven, is slechts een loutere bewering die geenszins wordt gestaafd en aldus niet bij machte is om afbreuk te kunnen doen aan de gedane vaststellingen.

2.2.2. Wat betreft de problemen van zijn familie stelde verzoeker tijdens zijn eerste gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat zijn vader in 1999 thuis door de taliban werd meegenomen en vermoord (stuk 10, gehoorverslag, p. 9). Tijdens het tweede gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen stelde verzoeker niet te weten wie zijn vader had meegenomen en had vermoord (stuk 4, gehoorverslag, p. 9). In Groot Brittannië verklaarde verzoeker echter dat zijn vader als chauffeur gewerkt heeft voor de taliban en in 2001 door troepen van de "gewapende Noordelijke alliantie" werd vermoord (stuk 24, Statement of H.K, DEU/02/5787).

Het feit dat verzoeker thans opnieuw stelt niet te weten door wie zijn vader werd vermoord, kan de gedane vaststellingen niet weerleggen. Verzoeker kiest overigens voor één versie van zijn verklaringen,

doch heft daarmee de vastgestelde tegenstrijdigheid niet op. Dat hij bij zijn asielaanvraag in Groot-Brittannië zijn eigen theorieën kenbaar heeft gemaakt kan ook het grote contrast in zijn verklaringen niet verklaren. Verzoeker verklaarde immers tijdens zijn eerste gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat zijn vader in 1999 thuis door de taliban werd meegenomen en vermoord (stuk 10, gehoorverslag, p. 9), terwijl hij in Groot-Brittannië stelde dat zijn vader als chauffeur gewerkt heeft voor de taliban en in 2001 door troepen van de “gewapende Noordelijke alliantie” werd vermoord (stuk 24, Statement of H. K., DEU/02/5787). Dergelijke tegenstrijdigheden omtrent de kern van het asielrelaas ondermijnen dan ook volledig de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas.

2.3. Gelet op wat voorafgaat maakt verzoeker zijn beweerde herkomst uit het dorp Sinawar in Dai Mehrdad, district Chake Wardak in de provincie Maidan Wardak noch zijn asielrelaas aannemelijk. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoekers aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag.

2.4. In het licht van de hierboven beschreven ongeloofwaardigheid van het asielrelaas toont verzoeker niet aan waarom hij een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet loopt.

Overigens kan voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar zijn nationaliteit niet volstaan, doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Te dezen dient te worden opgemerkt dat het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen het land van herkomst onontbeerlijk is om uit te sluiten dat verzoeker hetzij afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is, hetzij ingevolge een verblijf in een derde land en dit voor de indiening van een asielaanvraag overeenkomstig artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet, aldaar een verblijfsrecht dan wel reeds een vorm van humanitaire bescherming genoot. Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door geen duidelijkheid over zijn feitelijke herkomst te verschaffen. Bij gebrek aan elementen betreffende de afkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, beschikking nr. 3.412). De argumentatie dat tot op heden aan de inwoners van de provincie Maidan Wardak de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend gezien de aanhoudende conflictsituatie is gelet op het voorgaande dan ook niet dienstig. Ook het “reisadvies Afghanistan, Koninkrijk België, Buitenlandse Zaken, Buitenlandse handel en ontwikkelingssamenwerking” van 17 augustus 2010, geldig op 14 mei 2012 en het rapport “Afghanistan: Exit vs Engagement” die verzoeker aan zijn verzoekschrift toevoegde zijn gelet op het bovenstaande niet relevant en niet bij machte om in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aan te tonen.

2.5. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonst.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien januari tweeduizend dertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF